

zachte natuur hebben ingeboet voor mannenruwheid en onvrouwlijke aanmatiging, maar ik weet dat het huislijk geluk er slechts bij winnen kan, als de vrouw minder wil gelooven, doch meer weten, als zij een ruimen blik om en in zich heeft leeren slaan.

Waartoe nu al het aangevoerde?

Om te bewijzen, dat hier ter stede behoefte bestaat aan eene inrichting, waar jongelieden van beide seksen, na de school te hebben afgeloopen, hunne studiën kunnen voortzetten in een of meer vakken hunner keuze, kortom waar ieder, ook van hooger leeftijd, die meer wil dan stukken en brokken van alles en allerlei, ieder die zich niet bevredigd gevoelt door onsamenhangende lezingen, gelegenheid vindt om te leeren.

Het doel van zulk een Athenaeum mag niet zijn eene wanhopige concurrentie te openen met eene der Hoogescholen, niet het voorbereiden tot een zeker beroep, maar wel het studium generale uit te breiden, de wetenschap in den geest onzer eeuw te populariseeren. Onder populariseeren van wetenschap wil ik niet verstaan hebben — om met Potgieter te spreken — dat men haar verstaanbaar maakt tot voor den kruier op den hoek toe, noch wensch ik haar «à la portée de toutes les intelligences», want dit wil ongeveer zeggen: te zijn beneden bijna iedere «intelligence», doch ik zou haar zoo gaarne gebracht zien tot allen, die eene beschaafde opvoeding hebben genoten en verder steviger kost verlangen dan 't hooren van enkele lezingen of 't vlijtig lezen van dagbladen en tijdschriften hun verschaft.

Misschien dat vele jongelieden hunne avonden liever zóó zullen slijten, als men 't hun eenigszins smakelijk weet te maken, dan in de koffie- of bierhuizen, de ridderkasteelen van onzen tijd, waar zeker voor geest en hart al zeer weinig goeds te leeren valt.